

Şahin son savunma.

ŞAHİN ALPAY'IN İSTANBUL 13. AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NE SAVCILIK ESAS MÜTALAASINA CEVABEN SUNDUĞU İFADE

Sayın Başkan, Sayın Üyeler, Sayın Savcı,

Mahkemenizin 10 Nisan 2017 tarihinde kabul ettiği ve "anayasayı ihlal"den üç kez ağırlaştırılmış müebbed ve "silahlı terör örgütü üyeliği"nden 15 yıla kadar cezalandırılmamı talep eden iddianameye karşı savunmamı, 18 Eylül 2017 tarihli ilk duruşmada yaptım. Savunmamda iddia makamının ileri sürdüğü delillerin tamamen temelsiz ve geçersiz olduğunu gösterdim. Nitekim Anayasa Mahkemesi, 11 Ocak 2018 ve 15 Mart 2018 tarihli kararlarında, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de 20 Mart 2018 tarihli kararında, kişi hürriyeti ve güvenliği haklarımın yanısıra ifade ve basın özgürlüklerimin ihlal edilerek haksız yere tutuklandığıma hükmetti.

Mahkemenizin savcılık makamı tarafından 5 Nisan 2018'deki üçüncü duruşmada açıkladığı esas hakkındaki mütalaa ile bağlı olmadığının bilincindeyim. Ancak mütalaa da yeralan, "anayasayı ihlal" (TCK 309/1) ve "silahlı terör örgütü üyeliği" (TCK 314/2) suçlarımı işlediğime dair, iddianamede ileri sürülenlere ilave delillere madde madde cevap vermek istiyorum. Zira bu ek delillerin değerlendirilmesi de hakkımdaki iddiaların ne denli temelsiz ve geçersiz olduğunun daha iyi görülmesine yardımcı olacağına inanıyorum.

Söz konusu ek delillerin çoğu, tıpkı iddianamadeki delillerin tamamı gibi, *Zaman* gazetesinde yazdığım yazılardan oluşmakta. Öncelikle, 1981'de başlayıp 2016'ya kadar devam eden 35 yıllık gazete yazarlığım süresince, hiçbir yazımın (ya da konuşmamın) soruşturma konusu olmadığını bir kez daha belirteyim. Bilindiği üzere, Basın Kanunu 26. maddesi uyarınca "Basılmış eserler yoluyla işlenen suçlarla ilgili ceza davalarının dört ay içinde açılması zorunludur." Benim delil olarak gösterilen yazılarımın en yenisi ise 2015 tarihli.

Heyetinize hatırlatmak istediğim bir husus da şu: Evet, *Zaman*'da 2002 - 2016 arasında yaklaşık 14 yıl süreyle köşe yazarlığı yaptım. Ondan önce 1981 - 1992 arasında Cumhuriyet, 1993 - 1994 arasında Sabah ve 1994 - 2011 arasında Milliyet gazetelerinde de yazarlık ve editörlük yaptım. Ancak ben esas meslek olarak siyaset bilimciyim. Lisans öğrenimini **Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi**'nde, doktoramı **İsveç'in Stockholm Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü**'nde yaptım. 1968 - 1971 tarihleri arasında **Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi**'nin "Anayasa ve İnsan Hakları Hukuku" kürsüsünde asistan, 1972 - 1981 tarihleri arasında Stockholm Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalıştım. *Zaman*'da yazdığım sürenin tamamına yakınında, yani 2001 - 2015 arasında, esas işim **Bahçeşehir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi**'nde tam

zamanlı öğretim görevlisi ve üyesi olarak siyaset bilimi dersleri vermek oldu. (Söz konusu üniversiteden bununla ilgili olarak aldığım belge, dava dosyasında mevcut.) *Zaman*'da haftada üç gün yayımlanan köşe yazılarımı her zaman yorum sayfası

editörüne e-postayla gönderdim. *Zaman*'da köşe yazarlığı dışında hiç bir işim olmadı. 14 yıl zarfında *Zaman* binasında bulunduğum günler sayılıdır.

18 Eylül 2017 tarihindeki ilk duruşmada iddianameye karşı yaptığım savunmada belirttiğim üzere, *Zaman*'da yazdım çünkü:

"1) Öteki gazetelerin hiçbirinde yazarlık yapma imkânı bulamamıştım.

2) Hem yorum yazarak görüşlerimi paylaşmak alışkanlığı ve arzusundaydım, hem de ek bir gelire ihtiyacım vardı.

3) *Zaman* ciddi bir gazete olmak, toplumun tüm kesimlerine seslenmek arayışıyla çok farklı görüşte yazarlara sayfalarını açıyordu. Ben de özgürlükçü demokrasiyi savunan görüşlerimle, *Zaman*'ın okurlarına hitap etmekte yarar gördüm. Böylelikle muhafazakâr kesimlerin demokrasinin ve hukuk devletinin erdemlerini kavramalarına bir katkı olabileceğini düşündüm."

Şimdi savcılık mütalaasında yer alan ek deliller hakkındaki değerlendirmelerime geçiyorum:

Madde a) Bir siyaset bilimci ve köşe yazarı olarak benim bilgisayarımda "*17 - 25 Aralık soruşturmalarına ait fezlekelerin bulunması*" son derece olağan bir durum. Bunun nasıl olup da, hem de "müebbetlik" bir suç delili olarak mütalaa edildiğinin anlaşılması mümkün değildir.

b) Bilgisayarımda "*örgüt elebaşı Fethullah'a kardeşi Hasbi Gülen'in ölümü nedeniyle başsağlığı dileklerini içeren bir taziye mesajı*" bulunmasının nasıl olup "müebbetlik" suç delili olarak mütalaa edildiğinin anlaşılması da mümkün değildir. Söz konusu mesaj 13 Ekim 2012 tarihlidir. O tarihte Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve başta Başbakan Tayyip Erdoğan olmak üzere AK Parti yöneticilerinin ve birçok başkalarının da Fethullah Gülen'e taziye mesajı gönderdiği herkesin malumudur.

Bilgisayarımda bulunan "**Gülen'e sorular**" başlıklı belgede, "*Fethullah'a evrim teorisi ile İslam inancının bağdaşıp bağdaşmayacağını*" sorduğum belirtiliyor. Söz konusu belgedeki sorular, Gülen ile mülakat yapmayı tasarlayan bir gazeteci arkadaşın, çeşitli meslektaşlara yönelttiği "Ne sorayım?" sorusuna cevaben önerilmişti. Evrim teorisinin geçerliliğine inanan bir sosyal bilimci olarak benim Müslüman bir din adamı olan Gülen'e bu soruyu sormak istememden; bu konuda ne düşündüğünü öğrenmek istememden daha doğal ne olabilir? Savcılık makamının nasıl olup da bu soruda bir suç delili bulunduğunu anlamak mümkün değildir.

c) Bahçeşehir Üniversitesi'nde 14 yıl süreyle siyaset bilimi dersleri, bu arada "Din ve Siyaset" dersleri verdim. Bir siyaset bilimci olarak ilgi alanlarımdan biri bu oldu. İddianameye karşı yaptığım savunmada da belirttiğim üzere, 1980'lerden itibaren Türkiye siyasetinde beni en çok ilgilendiren sorulardan biri, Cumhuriyet döneminin otoriter laiklik uygulamaları nedeniyle dini özgürlükleri kısıtlanan mütedeyyin toplum kesimlerinin demokratik kurum ve değerlerle uyum sağlamasının nasıl sağlanabileceği oldu. Gerek siyasi partiler tarihimizin en liberal - özgürlükçü programını benimseyen, ilk iki iktidar döneminde Avrupa Birliği üyeliği hedefini programının merkezine yerleştiren AK Parti'nin, gerekse dini temelli bir sivil toplum hareketi olarak gördüğüm Gülen Hareketi'nin Türkiye'de mütedeyyin kitlelerle liberal demokratik kurum ve değerlerin bağdaşmasına hizmet ettiklerini düşündüm. Gülen hareketi, özellikle eğitim alanındaki etkinlikleriyle dikkatimi çekiyordu. Dolayısıyla, Gülen hareketiyle ilgilenen bir siyaset bilimci ve yorumcu olarak bilgisayarımda "*Fethullahçı okul ve üniversitelere ait bir listenin*" bulunmasından daha doğal ne olabilir? Bunun nasıl olup da bir suç delili olarak mütalaa edildiğinin anlaşılması mümkün değildir.

d) "**Zaman'da son günüm: 4 Mart 2016**" başlıklı word belgesi, gazeteye el konulduğu gün yaşananlarla ilgili aldığım notlardır. Evet, bu kayıta belirtildiği üzere, 14 yıldır köşe yazdığım gazeteye el konulmasına duyduğum tepkiyi göstermek amacıyla Zaman binasına gittiğim, orada bir de konuşma yaptığım doğrudur. O gün orada tepkilerini göstermek için sadece benim gibi Zaman yazarları ve çalışanları değil, Gazeteciler Cemiyeti'nden, hatırladığım kadarıyla, Orhan Birgit, Pınar Türeñç ve başka gazeteciler yanında CHP

milletvekilleri de vardı. Evet, Ali Bulaç'ın orada yaptığı konuşmayı beğendiğimi de not ettim. Bunların neresi bir suç delili olarak mütalaa edilebilir, anlamak mümkün değildir.

e) Savcılık makamı mütalaaasında *"Hizmet hareketi başlıklı word belgesinin incelenmesinde yazarının Şahin Alpay olduğu etiket bilgisine göre anlaşılan yazıya göre sanığın 24/01/2012 tarihinde Gazeteci ve Yazarlar Vakfı toplantısında örgüt elebaşı Fethullah Gülen'e politik ve dini açıdan pekçok övgü dolu sözler söylediği, hatta örgütün yargı ve bürokrasi içerisinde gizli bir yapılanmada bulunduğuna ilişkin bilgilerinde gerçeği yansıtmadığı iddia ettiği"* belirtilmektedir.

Dosyada mevcut **"Hizmet Hareketi'nin (Toplum Bilimsel Açıdan) Değerlendirilmesi"** başlıklı konuşmamın tamamı incelenecek olursa, *"Bu değerlendirmeye, konuya hangi değerlerle baktığımı açıklayarak başlamak istiyorum"* dedikten sonra şunları söylüyorum: *"Benim maalesef dini inancım yok... Bazen dini inancım olsaydı diye düşünüyorum, ama yok... Ateist de değil deistim; bir yaratan olduğuna inanıyorum, çünkü öyle hissediyorum... Bunun akıl yoluya ispatı ya da tersi mümkün değil..."* Dine bu bakış açımı Zaman'da yazmaya başlamadan iki gün önce (yani 3 Kasım 2002 tarihinde) Nuriye Akman'ın benimle yaptığı bir mülakatta da ifade etmişim. 18 Eylül 2017 tarihli ilk duruşmada yaptığım savunmada dile getirdiğim, dini inançlarım nedeniyle herhangi bir dini grubun üyesi olamayacağıma dair ifadem de bu bakış açısına dayanır.

Söz konusu konuşmada, sosyal bilim açısından bakarak bir "sivil toplum hareketi" olarak nitelediğim Gülen Hareketi'nin İslam inancını demokratik toplumun gerekleriyle bağdaştırmaya hizmet ettiğine dair düşüncemi gerekçeleriyle açıklıyorum. Şöyle diyorum: *"Dini inancım yok ama dinlere saygım var, iki temel nedenle: 1) İnsanlık varoldukça dini inançlar da varolacak, çünkü insanların yemek - içmek, barınmak, seks yapmak kadar inanmaya da ihtiyaçları vardır. 2) İnsanların toplum olarak yaşayabilmeleri için ahlaka gereksinimi vardır; din de ahlakın tek değil ama en önemli kaynağıdır. Dine saygım olduğu gibi, dinin iyiye de kötüye de kullanılabildiğini, dini bağnazlığın bağnazlıkların en korkuncu olabildiğini biliyorum. Fethullah Gülen Hocaefendi ve onun temsil ettiği İslam anlayışına özellikle saygı duyuyorum... Çünkü benim iyi (olumlu din) anlayışıma uygun. Bu saygıyı ilk kez Hizmet Hareketi'nin bir ürünü*

olan Zaman gazetesinde değil, yıllar önce, 1995 yılında Milliyet gazetesinde dile getirdim."

Söz konusu konuşmada örgütün yargı ve bürokrasi içinde gizli bir yapılanmada bulunduğuna ilişkin bilgilerin, savcılık mütalaasındaki ifadeyle, *"gerçeği yansıtmadığını"* değil *"ispata muhtaç"* olduğunu söylüyorum. Bu konuşmayı yaptığım 2012 yılında, o zamanki Başbakan Erdoğan ve hükümet üyelerinin de bu iddiaları ciddiye almadıkları herkesin malumudur. Ama o konuşmada şunları da söylüyordum: *"Hareketin elbette eleştirilmesi de gerekir. Ciddiye alınması gereken temel eleştiriler, gereğince şeffaf olmaması ve suçlamalara karşı aşırı defansif bir tutum takınması. Dinsel niteliği nedeniyle yıllar yılı baskı gören, kovuşturma tehdidi altında bırakılan bir toplum hareketinin bu özellikleri sergilemesi şaşırtıcı değil."*

Netice olarak: Gülen hareketine saygılı yaklaşmış olmamın yegane nedeni, ona toplum bilimsel açıdan bakmam oldu; asla herhangi bir aidiyet, mensubiyet gereği değil. 2012 yılında yaptığım söz konusu konuşmada dile getirdiğim görüşler Gülen cemaati ya da "Fethullahçı terör örgütü"ne mensup olduğumun değil, aksine olmadığının, olamayacağımın delilleri olarak mütalaa edilebilir. Buradan "müebbedlik" bir suç delili nasıl çıkarılabilir, anlamak mümkün değildir.

f) Savcılık makamı mütalaasında *"Sanığın 12/10/2015 tarihinde Dijitürk müşteri hizmetlerine bir faks geçtiği, faksta aynen '08/10/2015 tarihi itibarıyla hizmetleriniz arasında olan Samanyolu Haber, Mehtap TV, Bugün TV ve diğer dört adet TV kanalının platformunuzdan çıkarıldığını öğrendim' diyerek bu nedenle üyeliğinin sonlandırılmasını istediği"* belirtilmektedir. Dijitürk aboneliğinden ayrılarak, sadece izlediğim bir kısım kanalın değil, yıllardır içinde program yaptığım kanalın (Mehtap TV) da platformdan çıkarılmasına tepkimi dile getirdim. Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun'un 13. maddesinde güvence altına alınan hakkımı kullanmaktan başka bir şey yapmadım. Bundan "müebbedlik" bir suç delili nasıl çıkarılabilir, anlamak mümkün değildir.

g) Savcılık makamı mütalaasında, 31/10/2015 tarihinde Zaman gazetesine verdiğim bir mülakatta *"hükümetin 17 - 25 Aralık soruşturmalarını örtbas etmeye çalıştığını, Balyoz ve Ergenekon isimli yargılamaları engellediğini, bunu yaparken de Fethullahçılar bize"*

kumpas kurdu dediğini, Paralel Yapı iddiasının tamamen bir safsata olduğunu, terör örgütü olduğu iddiasının ise kuyruklu bir yapan olduğunu söylediği, konuşmasında hizmet hareketine karşı başlatılan yasal soruşturmaları Amerika ülkesindeki MCCARTHY soruşturmalarına benzettiği, bu soruşturmaların cadı avına döndüğünü söylediği, Zaman gazetesinin Türkiye'deki özgür basının kalesi olduğunu iddia ettiğim" belirtilmektedir.

Bu mülakatta söylediklerim tam olarak şöyledir: Erdoğan iktidarı "17-25 Aralık soruşturmasıyla Cumhuriyet tarihinin en büyük rüşvet ve yolsuzluk iddialarıyla karşı karşıya kaldı. Erdoğan bu iddiaları sonuna kadar sürdürmek, sanıkları adalete teslim etmek ve kendini arındırmak yerine, Balyoz ve Ergenekon darbe girişimleri davalarında sanık olanların ortaya attığı bahaneye sarıldı: 'Biz hiçbir suç işlemedik, iddialar uydurmadır, Fethullahçılar bize kumpas kurdu...' dedi. Emniyet ve yargıyı bir cadı avına tabi tutarak hukuk devletini yıktı." Bunlar benim Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile güvence altında olduğuna inandığım ifade özgürlüğünü kullanarak dile getirdiğim, pekçoklarının da katıldığı görüşlerdir. Evet, başkalarına, savcılık makamına göre yanlış görüşler olabilir, ama suç oluşturmaz.

Söz konusu mülakatta dile getirdiğim, savcılık mütalaasında hiç sözü edilmeyen temel görüş ise şudur: "Hizmet Hareketi'nin desteğiyle yetişmiş olan emniyet ve yargı mensupları arasında kanunları çiğnemiş olanlar elbette bulunabilir. Eğer böyleleri varsa, bunları tek tek tesbit eder ve onları mahkum etmek için kurulmuş proje mahkemelerde değil, adil bir şekilde yargıyorsunuz. Ama koca bir sivil toplum hareketi toptan suçlanamaz... Hukuk devletinin en temel ilkesi, suçun şahsiliğidir. Maalesef Hizmet Hareketi'ne yapılanlar MacCarthyciliğin, cadı avcılığının dünyada tavan yapmış şeklidir. Maalesef Türkiye'deki kökten İslamcılar, Hizmet'in modernlikle bağdaşan yorumuna düşman oldukları gibi, kökten lakçiler de İslam'ın bağnaz ve farklılığa saygılı yorumları arasında ayırım yapma gereğini görmüyorlar; Hizmet Hareketi'nin kadri, kıymeti biraz da bunun için bilinmiyor."

Bu mülakatta "Paralel yapı iddiası bir safsata, Hizmet Hareketi'nin 'terör örgütü' olduğu iddiası ise kuyruklu bir yalan" dediğim doğrudur. Ne var ki bu görüşleri sadece ben dile getirmedim. Sadece iki örnek vereyim: Yargıtay eski Başkanı **Prof. Dr. Sami Selçuk**, 9 Mart 2014'te CNN-

Türk'e verdiği mülakatta şunları söyledi: "*Paralel yapı bir söylemdir. Yargıda bulunduğum 41 yıl içerisinde yargı imamı diye biriyle karşılaşmadım ve düşümden bile görmedim. Böyle bir şey söz konusu olamaz. Kamuoyunu yanıltmanın bir âlemi yok. Bunlar bir iddiadan ibarettir. Bana göre, açık söyleyeyim, bir safsatadan ibarettir. Bu iddia konusunda bugüne kadar hiçbir kanıt, delil ortaya konulmamıştır. Paralel devlet olduğu ve onun mensubu bazı yargıçların, savcılarının iktidarın üzerine yürüdüğü söyleniyor. Eğer böyle birisi varsa, bu bir kişiyse, 5 kişiyse, 500 kişiyse, 5 bin kişiyse tek tek gösterirsiniz, onlar hakkında gereği yapılır. Bunu yapmadığınız sürece sürekli bunu sözlerle çoğaltmaya ve insanları kandırmaya çalışırsanız, o sizin bileceğiniz iş. Ben bir yargıçım, somut ve kesin kanıtlara göre karar veririm. Eğer önüme gelen bin kişiden 999'unun suçu işlediğine dair elimde somut kanıtlar yok ise, yüzde yüz o kanaate varmamışsam, 999'unu suçu işlemiş olsalar bile tam anlamıyla kanıtlanmadığı için ben beraat kararı veririm."*

Dönemin TÜSİAD Başkanı **Haluk Dinçer** de 29 Aralık 2014'te, yani 17-25 Aralık soruşturmalarının kamuoyuna yansımalarından bir yıl sonra Hürriyet gazetesine verdiği beyanatta şöyle diyordu: "*Bu yapılanmayla ilgili olarak sağdan soldan bazı duyularımız olmakla beraber bunlar tamamen algıdır. Gerçekleri ortaya çıkaracak olan yargıdır. Bu anlamda ortada somut bir şey olmadığını düşünüyorum. Usulsüz dinleme yaptığı iddia edilen birkaç kişinin yakalanmasıyla devlet içinde bir paralel devlet ortaya çıkmadı. 2009 senesinde çekilen bir diziyle ilgili Samanyolu Medya Grup başkanının ve Zaman gazetesi Genel Yayın Yönetmeni'nin gözaltına alınması, sonra birisinin tutuklanmasının paralel devletle nasıl bir ilgisi olduğunu biz anlayabilmiş değiliz. İki cemaat arasında bir mücadele olmuş olabilir, ama ben bir paralel devlet görmüyorum... Bir kere suç kişiseldir, ceza hukukunun temel ilkesidir. İçinde birkaç kişi suç işlese, hatta lideri bile suç işlese cemaat suçludur diyemezsiniz. Hukukta böyle bir şey yoktur."*

h) Savcılık makamı mütalaasında "*15 Temmuz darbe girişiminden önce Eser Karakaş ve Mehmet Altan isimli kişilerle katıldığı bir televizyon programında 'iddianamede Fethullahçı terör örgütü oldukları gerekçesiyle... yahu Allah aşkına hangi terör, ne olmuş, ne şiddet uygulanmış, Fethullah Gülen'in şiddetle ne alakası var, ulan siz kimi*

kandırabilirsiniz. Fethullah Gülen dünyanın en barışçı din insanı, İslam dünyasının en barışçıl din adamı, siz kim oluyorsunuz Fethullah Gülen'e terörist diyecek kadar, kim oluyorsunuz siz, utanın be' şeklinde beyanlarda" bulunduğum belirtiliyor. Kasım 2015'de canlı yayımlanan bir programda söylediklerim o sıradaki düşüncemi, ilk kez duyduğum bu iddiaların bende uyandırdığı büyük şaşkınlığı yansıtmaktadır. Evet, bu görüşler yanlış, temelsiz olabilir, ama ifade özgürlüğümü kullanarak dile getirdiğim, o günkü samimi görüşlerdir; bir suç oluşturmaz.

Bu davanın 18 Eylül 2017 tarihinde yapılan ilk duruşmasında vurguladığım gibi, 15 Temmuz 2016 hain darbe girişimine gelinceye kadar Gülen Hareketi'nin karanlık bir yüzü olduğunu maalesef göremedim. Ama, çeşitli vesilelerle, Hizmet Hareketi'ne sempati duyan kamu görevlileri arasında üstlerinden değil "cemaat"ten talimat alan, kanunları çiğneyenler varsa, bunların kovuşturulmaları ve hak ettikleri cezaya çarptırılmaları gerektiğini söylemekten de hiç geri durmadım. (Bkz. "Cemaati niye eleştirmiyorum" başlıklı yazım, *Zaman*, 4 Mart 2014.)

1) Savcılık makamı mütalaasında, Twitter hesabımdan *"14 öğretmenin gözaltına alınmasına ilişkin işlemi 'Nefret operasyonunda zulüm bitmiyor' şeklinde haberleştiren Özgür Düşünce isimli haber haber sitesinin söz konusu haberini 13/07/2016 tarihinde... 'Polise intikam davaları bir bir çöküyor' haberini 11/07/2016 tarihinde paylaştığım"* belirtiliyor. Bu paylaşımları yapıp yapmadığımı tahkik etme imkanım olmadı, ama yapmış olsam da bunlardan "müebbedlik" bir suç delili nasıl çıkarılabilir, anlamak mümkün değildir.

Savcılık makamı mütalaasında, *"Sanığın Timetürk isimli haber sitesinde 07/02/2015 tarihinde yayımlanan yazısında 'Cemaatin bankası olur mu?' başlıklı yazısında cemaate yönelik algı yaratmada Erdoğan'ın başını çektiği Kemalist vesayetinin de aynen buna uyduğunu belirttiği, AKP iktidarının hizmete karşı cadı avı sürdürdüğünü iddia ettiği"* belirtilmektedir.

7 Şubat 2015 tarihinde, "Timetürk isimli haber sitesinde" değil *Zaman* gazetesinde yayımlanan **"Cemaatin bankası olur mu?"** başlıklı yazıda söylediklerim aynen şöyledir: *"Hizmet Hareketi'ne yönelik, başını Cumhurbaşkanı Erdoğan ve kliğinin çektiği, Kemalist vesayet*

yanlılarının da canı gönülden paylaştıkları nefret söylemi ne hukukla bağdaşır, ne ahlakla. İnsan haklarına dayalı hukuk devletinde 'cinsiyeti, etnik kökeni, dini inancı, ırkı, engelli olması ya da cinsel eğilimi nedeniyle bir kişi veya gruba sözlü saldırıda bulunmak' suçtur. AKP iktidarının Hizmet'e karşı yürüttüğü cadı avının, suçun şahsiliği ve masuniyet karinesi başta olmak üzere hukuk devletinin temel ilkelerini ayaklar altına aldığı da muhakkak." Bu benim demokratik toplumun gereklerini hatırlatan şahsi görüşüm; Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile güvence altına alındığına inandığım ifade özgürlüğünü kullanarak dile getirdiğim bir görüş. Bundan "müebbedlik" bir suç delili nasıl çıkarılabilir, anlamak mümkün değildir.

i) Savcılık makamı mütalaasında *"Saniğin 08/01/2015 tarihinde Zaman gazetesinde yayımlanan yazısında 17-25 Aralık operasyonlarını kastederek bu operasyonların sadece yolsuzluk tarafının doğru olduğunu, hükümete yönelik herhangi bir darbe amacını taşımadığını söylediği..."* belirtilmektedir. Evet, **"Darbe safsata, yolsuzluk vahim"** başlıklı söz konusu yazımın ana fikri budur. Bütün muhalefet partisi liderleri ve halkın yaklaşık yarısı gibi ben de bu soruşturmanın hükümete karşı bir darbe girişimi değil, sonuçlandırılması gereken vahim bir yolsuzluk soruşturması olduğu kanısındaydım. Yanılmış olabilirim, ama bu benim samimi kanaatimdi. Bundan "müebbedlik" bir suç delili nasıl çıkarılabilir, anlamak mümkün değildir.

j) Savcılık makamı mütalaasında *"Saniğin 29/10/2015 tarihinde Zaman gazetesinde yayınlanan yazısında Fethullahçı örgütün güdümündeki İpek Koza Holdinge kayyım atanmasını eleştirdiği, Erdoğan hükümetinin artık demokrasiye hiçbir saygısının kalmadığını, Sulh Ceza hakimliklerinin ise tek parti dönemindeki istiklal mahkemelerini ya da yassıda yargılamalarını hatırlattığını söylediği..."* belirtilmektedir.

Burada anılanlar bana özgü, sadece benim dile getirdiğim fikirler değildir. Toplumun geniş bir kesimi İpek Koza Holding'e kayyım atanmasına tepki göstermiştir. Nitekim, CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu** 27/10/2015'te **Bugün** gazetesini ziyaret ederek tepkisini dile getirdi. AK Parti kurucularından **Ertuğrul Yalçınbayır** bu konuda şöyle konuştu: *"Cumhuriyetin niteliklerine yönelik bir baskı, demokrasiye, insan haklarına, hukuk devletine yönelik bir baskıdır. Bu sadece mülkiyet hakkına tecavüz olarak nitelendirilemez, iş ve çalışma*

özgürlüğüne tecavüz olarak nitelendirilemez, sadece basın yayın özgürlüğüne yönelik bir baskı olarak da nitelendirilemez. İnsan hakları bir bütündür, hukuk devleti, demokrasi bir bütündür, bu bütünselliğin tümüne yapılan bir baskı. Bu baskı sadece bir medya gurubuna değil, onların nezdinde topluma yapılan baskıdır. Bu baskı bizim yönetim anlayışımızın hangi seviyede olduğunun bir tezahürüdür.”

Türkiye'nin saygın anayasa profesörleri, sulh ceza hakimliklerinin hukuk devletlerinde geçerli olan tabii hakim ilkesine aykırı olduğu görüşünü dile getirmiştir. Bu bağlamda Uludağ Üniversitesi öğretim üyesi **Prof. Dr. Kemal Gözler** şunları söylemiştir: *"Ortada hiç şüphesiz ki tabii hâkim ilkesine aykırı bir durum vardır. Eğer bu böyleyse 2014 yılında kurulan sulh ceza hâkimliklerinin, Cumhuriyetin ilk yıllarında çalışan İstiklal Mahkemelerinden ve 27 Mayıs 1960 Hükümet darbesinden sonra Yassıada'da faaliyet gösteren 'Yüksek Adalet Divanı'ndan bir farkı yoktur. Tabii hâkim ilkesi açısından mühim olan, mahkemenin sadece kanunla kurulması değil, söz konusu kanunu koyan kanun koyucunun bu kanunu koyarken güttüğü amaçlardır. Gelişmeleri gözlemledikçe, bu varsayımın doğru olmayabileceğini, bu kanunu çıkararak kanun koyucunun, adalet hizmetinin daha iyi işlemesi amacıyla değil, birtakım art niyetli düşüncelerle sulh ceza mahkemelerini kaldırdığını ve yerlerine sulh ceza hâkimliklerini kurduğunu düşünmeye başladım."*

Yukarıda andığım bu gerçekler ışığında, bu söylediklerimden nasıl olup da "müebbetlik" bir suç çıkarılabildiğini anlamak mümkün değildir.

k) Savcılık makamı mütalaasında *"Saniğin 16/12/2014 tarihinde Zaman'da yayınlanan yazısında Fethullahçı örgütün üyelerinden Ekrem Dumanlı ve Hidayet Karaca ile örgütün güdümündeki televizyon kanalında yayınlanan bazı dizilerin yapımcı ve yönetmenlerine yönelik soruşturma ile Ergenekon ve Balyoz kumpaslarında görev almış emniyet müdür ve polislerine yönelik operasyonları kastederek bunların ciddiyetsiz soruşturmalar olduğunu, gözdağı vermek amacıyla yapıldığını, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın konuşmasında bahsi geçen paralel devletin safsatadan ibaret olduğunu iddia ettiği..."* belirtilmektedir.

Burada **"Hukuk değil tek adam devleti"** başlıklı söz konusu yazımda yer alan görüşlerin özetlendiği doğrudur. Yanılmış olabilirim, ama bunlar benim samimi kanaatlerimdi. Üstelik birçok saygın hukukçu da benzer görüşleri dile getirmişti. Örneğin, AK Parti iktidarının 2007 yılında yeni

anayasa taslağı hazırlamakla görevlendirdiği anayasa hukukçularının başkanlığını yapan **Prof. Dr. Ergun Özbudun**, Anayasa Mahkemesi'ne sunduğu mütalaada şöyle diyordu: *"Hidayet Karaca Anayasa'ya aykırı bir şekilde cezaevinde tutuluyor... Diziden terör örgütü çıkarılması hayal gücünü zorluyor... Karaca saygın bir kişidir. Kendisi teslim olmuştur. Kaçma şüphesi yoktur... Anayasa'da teminat altına alınan kişi hürriyeti, düşünce hürriyeti ve tarafsız mahkemede yargılanma hakkı ihlal ediliyor...Silahlı örgüt yöneticiliği suçlaması var, ancak ortada silah yok. Tutuklamaya dayanak olacak somut delil bulunmamaktadır."*

1) Savcılık makamı mütalaasında *"Sanığın 18/12/2014 tarihinde yayınlanan yazısında Erdoğan'ın Türkiye'yi tek parti yönetimine götürmeye çalıştığını, toplumu kutuplaştırdığını, hükümete yönelik ağır rüşvet ve yolsuzluk iddialarını örtbas ettiğini, AB hedefinin kaybolduğunu söylediği"* belirtilmektedir. **"Otoriterleşme yenilmeye mahkum"** başlıklı söz konusu yazımda AK Parti iktidarının 2011 öncesi ve sonrasındaki icraatlarına hangi açıdan baktığımı şu şekilde ifade ediyorum: *"Türkiye gibi bağrında çok sayıda siyasi, sosyal ve kültürel farklılıklar barındıran bir toplumda, istikrar, güvenlik ve kalkınma ancak özgürlükçü ve çoğulcu demokratik bir rejim çerçevesinde mümkün olabilir. Bunun belki en önemli kanıtı da, AKP iktidarının ilk iki döneminde yaşananlardır. AKP, AB kriterlerini hakim kılacağı vaadiyle iktidara geldi ve büyük destek buldu. Bu hedefe odaklandığı ilk iki iktidar döneminde toplumu birleştirdi, ülkeyi hem özgürleştirdi, hem de zenginleştirdi. Üçüncü iktidar döneminde ise bambaşka bir AKP iktidarı ile karşı karşıyayız."*

Burada da görüleceği üzere AK Parti iktidarına her zaman nesnel bir bakışla yaklaştım, asla düşmanlık gütmedim. AK Parti iktidarını ülkeyi demokratikleştiren, iç barışı sağlamaya yönelik reformlar yaptığı sürece yurt içinde ve dışında kuvvetle destekledim. Bu bağlamda, 2008'de AK Parti'yi kapatma davasına kuvvetle karşı çıktım. 2009'da yazdığım bir yazıda Kürt sorununa çözüm için harcadığı çabalar nedeniyle Başbakan Erdoğan'ı Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterdim. 2010'da AK Parti iktidarının önerdiği anayasa değişikliklerine "yetmez ama evet" diyerek destek verdim. Bütün bu nedenlerle AK Parti iktidarına düşman olan çevreler tarafından olmadık hakaretlere maruz kaldım. 2011'den itibaren rotasını tersine çevirip tek - adam yönetimine yöneldiğinde ise AK Parti iktidarını aynı kuvvetle eleştirdim. Çünkü hakkaniyet bunu gerektiriyordu.

m) Savcılık makamı mütalaasında *"Sanığın 20/10/2014 tarihinde Zaman gazetesinde yayınlanan yazısında örgütün güdümündeki Zaman gazetesi ve Samanyolu Yayın Grubunun hizmet hareketinin sözcüsü olmayıp özgür basın kuruluşları olduğunu iddia ettiği, Ergenekon ve Balyoz soruşturmalarının askeri vesayet düzeninin çökertilmesi gibi tek adam yönetiminin de böyle bir mücadele sonucunda sonunun geleceğini söylediği"* ileri sürülmektedir. Bildiğim kadarıyla 20/10/2015 tarihinde Zaman'da veya başka bir yerde yayımlanmış bir yazım yok. Her durumda, anılan fikirleri tam olarak ne şekilde ifade ettiğimi, aynı yazıda başka neler söylediğimi kontrol etme imkanım olmadı. Bu nedenle şunu tekrarlamakla yetineceğim: Bunlar nihayet birer fikirdir. Yanılmış, haksız olabilirim, ama hiç bir suç içermeyen ifadelerdir.

n) Savcılık makamı mütalaasında *"Sanığın 10/02/2015 tarihli cemaatin polisi olur mu başlıklı yazısında Fethullahçı polisler için operasyonların bir cadı avına dönüştüğünü iddia ettiği"* belirtilmektedir. Söz konusu yazıda şunları da söylüyorum: *"Cemaatin polisleri, savcılar olur mu?" Hayır, kesinlikle olmaz, olamaz. Kamu görevlileri sadece üstlerinden talimat alır. Eğer üstlerinden değil de, Hizmet'ten talimat alan polis, savcı ya da yargıçların varlığı adil bir yargılamayla gösterilecek olursa, elbette ki bu kimselerin cezalandırılmaları gerekir. Ne var ki, başka etnik, dinsel, felsefi gruplara mensup olanlar gibi, Hizmet'in ideallerini paylaşan yurttaşlar da kamu hizmetinden dışlanamaz. 'Cinsiyeti, etnik kökeni, dinî inancı, ırkı, engelli olması ya da cinsel eğilimi nedeniyle bir kişi veya gruba' ayrımcılığı yasaklayan hukuk devleti ilkelerini savunmak, giderek otoriterleşen AKP iktidarının Hizmet'e karşı yürüttüğü cadı avına karşı çıkmak kendine demokrat diyen herkesin görevi değil midir?"* Görüldüğü gibi bu yazımın ana fikri, *"üstlerinden değil de, Hizmet'ten talimat alan polis, savcı ya da yargıçların varlığı adil bir yargılamayla gösterilecek olursa, elbette ki bu kimselerin cezalandırılmaları"*nın gerekeceğidir. Aksi takdirde, suçun şahsiliği ilkesinden sapılarak kollektif cezalandırmaya

gidilmesinin *"cadı avı"* olduğuna dikkat çekilmektedir. Sz konusu yazıda hukuk devletinin temel ilkelerinden birini savunduğum ortadadır.

o) Savcılık makamı mütalaasında *"Sanığın 29/01/2015 tarihinde yayınlanan yazısında hizmet okulları Türkiye'nin ift(ah)ar edeceği kurumlardır şeklinde yorumda bulduktan sonra Fethullahçı örgütün güdümünde olan bu okullara yönelik nefret söyleminden utanç duyduğunu söylediği"* belirtilmektedir.

"Hizmet okulları medar-ı iftiharımız" başlıklı yazıda tam olarak şöyle diyorum: *"Hizmet'in önyak olduğu okullar dünyaya yayıldıkça, çeşitli vesilelerle kimi öteki Asya, Afrika ve Avrupa ülkelerindeki örneklerini de*

ziyaret etmek; öğretmenlerle, öğrencilerle, ana-babalarla, yerel yöneticilerle konuşmak fırsatını buldum. İzlenimlerimi de Zaman'daki yazılarıma yansıtım. Yurtdışındaki Hizmet okulları hakkında en çok görgü, bilgi sahibi olan medya mensubu olduğumu söylersem, yanlış olmaz. Buldukları her ülkede resmî makamların (elbette ki) onayı ve işbirliğiyle, yerel halkın büyük teveccühü ile faaliyette bulunan, tümüyle laik ve bilimsel eğitim veren Hizmet okullarının Türkiye'ye yaptığı hizmetler başlıca üç başlıkta toplanabilir: Türkiye ile dünyayı birbirine yakınlaştırır; barış köprüleri kurarlar. (Bunun her yıl düzenlenen 'Türkçe Olimpiyatları'ndan daha iyi bir kanıtı olabilir mi?) Yetiştirdikleri öğrencilerle Türkiyeli işadamlarının ticarî faaliyetlerini geliştirmelerine yardımcı olurlar. İlgilerini eğitime odaklamalarını sağlayarak öğrencilerin kötü alışkanlıklara ve suça bulaşmalarına kapıları kapatırlar. Bu vasıflarıyla yurtdışındaki Hizmet okulları, Türkiye'nin 'yumuşak gücü'ne ve her anlamda dünyayla kaynaşmasına paha biçilmez katkı yapan, ülkenin medar – ı iftiharî (övünülecek) kurumlardır. Bu nedenlerle AKP iktidarı ilk iki döneminde Hizmet okullarının değerini bildi."

Buldukları ülkelerin en iyi okulları arasında sayılan, bu ülkelere eğitilmiş kadrolar yetiştirerek kalkınmalarına katkıda bulunan, Türkiye ile söz konusu ülkeler arasında bağlar kuran, 17/25 Aralık 2013 öncesinde AK Parti yöneticileri tarafından övgü konusu yapılan söz konusu okulların 2014 yılından itibaren bir nefret nesnesi haline getirilmelerinden "utanç duyma"nın nedeni bu.

ö) Savcılık makamı mütalaasında, iddianamede de suç delilleri olarak gösterilen 21/12/2013 tarihli "**Din Savaşımış...**", 28/12/2013 tarihli "**Erdoğan ile Batı arasında**", 08/02/2014 tarihli "**Evet, suç da ceza da şahsidir**" ve 29/03/2014 tarihli "**Çıkar yol Erdoğan'sız Hükümet**" başlıklı yazılarımda "*17/25 Aralık soruşturmalarının sözde yolsuzluk kisvesi altında örgüt elebaşı fethullah gülen tarafından verilen talimat doğrultusunda fethullahçı polis ve sözde yargı mensuplarıyla hükümeti devirmek amacıyla yapıldığını bildiği halde bu soruşturmaların sanki hukuka uygun şekilde yapılan soruşturmalar olduğu izlenimini yaratmaya*" çalıştığım ileri sürülüyor. Bunlar tamamen haksız ve mesnetsiz suçlamalardır.

Nitekim Anayasa Mahkemesi tutukluluğuma karşı yaptığım bireysel başvuru üzerine aldığı 11 Ocak 2018 tarihli kararda aynen şöyle demektedir: "*Başvurucunun aylarca ülke gündeminde yer alan güncel bir konuda kamuoyunun bir kısmının ve muhalefet liderlerinin dile*

getirdiklerine benzer görüşlere yer verdiği yazılarının FETÖ/PDY'nin amaçlarına hizmet etmek için yazıldığıının kabulünü gerektiren nedenler tutuklama kararında veya iddianamede somut olgularla açıklanmamıştır. Başvurucunun bu görüşlerini Zaman gazetesinde yayımlanan yazılarında dile getirmiş olması da bu yazıların FETÖ/PDY'nin amaçları bilinen ve bu amaçlar doğrultusunda kaleme alındığına dair -tek başına- yeterli bir olgu olarak değerlendirilemez." (§ 100) Açıkça görüldüğü üzere Anayasa Mahkemesi iddianamada ortaya konan iddiaları geçerli görmemiştir.

Savcılık makamı mütalaasında, yazılarımdan yaptığı alıntıların "Tek bir kaynaktan, yani örgüt elebaşının emir ve talimatı doğrultusunda yazıldığını hiç bir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır. Sanık özellikle a,b,c,d,e,f,g,h bentlerinde ayrıntılı olarak belirtildiği üzere tüm yorumlarını fethullahçı perspektif üzerinden yapmış, örgütsel tavrının bir an için bile vazgeçmemiştir. Fethullahçı terör örgütünün amacının Türkiye Cumhuriyeti Devletinin siyasal sistemini cebir ve şiddet kullanmak suretiyle değiştirmek olduğu bugün pek çok kesinleşmiş yargı kararıyla da ifadesini bulan tartışmasız bir gerçektir. Tüm bu anlatılanlar sanığın üzerine atılı silahlı terör örgütü üyeliği suçunu işlediğinin her türlü kuşkudan uzak şekilde ortaya koymaktadır" deniyor.

Yazılarımda ele aldığım konuları herhangi bir örgütün "perspektifi"nden değil, bağlı olduğum özgürlükçü - çoğulcu demokrasi ve hukuk devleti ilkeleri açısından yorumladım. Yazılarımda eğer bir tutarlılık söz konusu ise, bu liberal demokrasiye ve hukuk devletine bağlılık konusunda gösterdiğim tutarlılıktır. Herhangi bir örgütten ya da kişiden talimat olarak yazmam asla söz konusu olamaz. Bu iddiayı kişiliğime karşı yapılmış bir hakaret telakki ediyorum. Yazılarımda sadece ve sadece Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile güvence altına alınan ifade özgürlüğünü kullandım. Yazılarımda "silahlı terör örgütü"ne üye olduğumu, anayasaya aykırı davrandığımı gösterecek en küçük bir delil bulunması söz konusu değildir.

Savcılık makamı mütalaasında, yazılarımda "sanki başka bir çarenin kalmadığını ima etmek suretiyle toplumu muhtemel bir darbe girişimine hazırlamaya çalışmıştır. Sanık ö bendindeki yazısında ise 17/25 Aralık kumpasıyla ilgili soruşturmalara atfen, hükümetin rehin alındığını söylemek suretiyle güya hükümeti işlevini yerine getiremeyen bir devlet erki gibi göstererek darbenin nesnel koşullarının oluştuğuna toplumu ikna etmeye çalışmıştır..." deniyor.

Söz konusu yazılarımda sadece ve sadece kamuoyunu da yakından ilgilendiren 17 / 25 Aralık soruşturmasıyla ilgili olarak kamuoyunun bir

kesiminin ve muhalefet partileri liderlerinin dile getirdiklerine benzer görüşleri dile getirdim. Nitekim Anayasa Mahkemesi 11 Ocak 2018 tarihli, tutuklanarak kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkımın yanısıra ifade özgürlüğümün de ihlal edildiğine hükmettiği kararında, "*Suçlamaya konu yazılarda Hükümetin görevden zorla uzaklaştırılması gerektiği yönünde bir ifade yer almamaktadır. Aksine başvuru bu yazılarında iktidar partisinin oy kaybettiğine ve Hükümetin seçim yoluyla değişeceğine dair öngörülerde bulunmuştur (bkz. § 30)... Başvuru darbe teşebbüsünden bir gün önceki yazısında da darbeye karşı olduğu yönündeki görüşlerini açıklamıştır (bkz. § 32)*" demektedir. (§. 98)

Yazarlık kariyerim boyunca askeri darbelere, askeri darbe girişimlerine, askeri vesayete karşı tavır aldım. Anayasa Mahkemesi'nin gönderme yaptığı "*darbe teşebbüsünden bir gün önceki*" yazımda da şöyle diyorum: "*'Ulusalçılar' askeri vesayete dönüş çağrılarını yapıyor olabilirler. Ne var ki, bu ülkede askeri vesayet uzun yıllar denendi; neticede bugün karşı karşıya olduğumuz faciayı hazırladı. Tek çıkış yolumuz otokrasiye karşı özgürlükçü ve çoğulcu demokrasi için mücadele. Bir umut hala, AKP içinde partinin 'fabrika ayarlarına' (parti programına) dönüş için başlatılabilecek bir diriliş hareketi.*" (Yarına Bakış, 14 Temmuz 2016.)

Yukarıda andığım kararında Anayasa Mahkemesi, "*Çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik demokratik toplum düzeninin olmazsa olmaz koşullarındandır. Bunların olmadığı bir toplum düzeninin 'demokratik' olduğundan söz edilemez. Çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirliğin -en başta- her türlü barışçıl düşüncenin serbestçe ifade edilebilmesinde kendisini göstermesi gerekir. Anayasa Mahkemesinin birçok kararında -AİHM kararlarına atıfla- vurgulandığı üzere bu serbestlik, yalnızca lehte olduğu kabul edilen veya zararsız ya da önemsiz görülen bilgi veya fikirler için değil toplumun bir bölümünün veya devletin aleyhinde olanlar, onları rahatsız edenler için de geçerli olmalıdır.*" (§ 123)

Ve devamla: "*... Halkın özellikle kamuyu ilgilendiren tartışmalara katılımının sağlanması demokratik toplum için vazgeçilmez niteliktedir. Bunun için kamuyu ilgilendiren tartışmalara ilişkin her türlü fikir ve bilginin yayılabilmesi, halkın da bunlara ulaşabilmesi gerekir. Bu bağlamda ifade özgürlüğünün özel bir görünümü olan basın özgürlüğünün demokratik bir toplumda ayrı bir önemi bulunmaktadır. Zira anılan özgürlük sadece basının fikir ve bilgileri yaymasına değil halkın bunlara ulaşmasına da imkan sağlar*" demektedir. (§ 125)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de 20 Mart 2018'de açıklanan, Anayasa Mahkemesi'ni teyid eden kararında şöyle demektedir: "*Demokrasinin*

esas niteliklerinden biri, sorunları toplumsal müzakere ile çözebilme olanağını sunmasıdır vee demokrasiler ifade özgürlüğü ile gelişir... Temel hakları temin ederek olağan rejimi yeniden tesis etme amacını taşıyan olağanüstü hallerin varlığında dahi, Taraf Devletler alınan tedbirlerin demokratik düzeni buna karşı tehditlerden koruma amacı gütmesi ve her adımın çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik gibi demokratik toplum değerlerini koruma amacı ile atılması gerektiğini göz önünde bulundurmalıdır... (§ 180) Hükümetlerin eleştirilmesinin ve ülke liderleri tarafından milli çıkarları tehlikeye atacak biçimde değerlendirilen bilgilerin paylaşılmasının, terör örgütüne üyelik veya bu örgütlere yardım ve yataklık etme, hükümeti veya anayasal düzeni devirme veya terör propagandası yapma gibi özellikle ağır suçlar ile ilgili cezai suçlamaları doğurmaması gerekir... (§ 181)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi aynı kararında “eleştirel görüş ifade eden herhangi bir kişinin, ‘yargılama süresinde tutulmasının’ hem tutulanlar hem de toplumun geneli için çeşitli olumsuz etkiler doğuracağı”nın altını çizmektedir. Buna bağlı olarak, şahsımın somut durumunda olduğu gibi, “kişiyi hürriyetinden yoksun bırakan tedbir uygulanmasının, sivil toplum üzerinde göz korkutucu ve karşıt görüşleri susturucu biçimde, ifade özgürlüğüne karşı ‘caydırıcı’ etki doğurmasının kaçınılmaz olduğunu, tutulanın devamında beraat etmesi halinde dahi bu türden bir caydırıcı etkinin var olacağını” da belirtmektedir. (§ 182)

Sayın Başkan, Sayın Üyeler, Sayın Savcı

Son olarak, 18 Eylül 2017 tarihli birinci duruşmada yaptığım savunmadan şu bölümü tekrar dikkatinize getirmek istiyorum:

"Gülen hareketi ile ilgili hayal kırıklığım 15 Temmuz 2016'daki askerî darbe girişimiyle patlak verdi. İtiraf edeyim ki, o güne kadar hareketin gayrimeşru işlere karışan bir karanlık yüzü olduğunun bilincinde değildim. Tabii ki, idari bir kararla FETÖ/PDY olarak nitelenen ve silahlı terör örgütü olarak suçlanan Gülen hareketinin hangi mensuplarının, ne ölçüde gayrimeşru işlere ve 15 Temmuz darbe girişimine karıştıklarının yargılamalar sonunda ortaya çıkacak. Ne var ki, kimi Gülen hareketi mensuplarının şu veya bu ölçüde 15 Temmuz darbe girişimine karışmış olduklarına dair emareler bütün yazarlık hayatım boyunca sivil yönetimi savunmuş, askerî darbelere, askerî vesayete karşı yazmış ve konuşmuş bir liberal demokrat olarak beni şok etti ve derin bir yanılmışlık duygusuna boğdu.

Gülen hareketi ile ilgili yanlışlığı yaşayanlar arasında yalnız olmadığım da muhakkak. Nitekim Cumhurbaşkanı Erdoğan şöyle diyor: '17- 25 Aralık sürecinde tüm arkadaşlarımız bizi tam anlamış olsalardı, 15 Temmuz belki olmayabilirdi. Anlayamadıkları gibi, bu alçaklara o dönemde toz kondurmayan, onların böyle kötü niyetlerinin olmadığından bahseden arkadaşlarımız da vardı... 15 Temmuz bahsettiğimiz arkadaşların da bunları tanımalarını sağladı. Onlar da insanlarımızın çoğu da bunların ne olduklarını anladı.' (Hürriyet, 20.11.2016) Genelkurmay Bşk. Org. Hulusi Akar da şöyle diyordu: 'FETÖ uzun yıllar boyunca kendisini barışçıl bir grup olarak gösterdi ve bu şekilde demokratik toplumun sempatisini kazandı.' (Hürriyet, 24.11.2016)

Şurası muhakkak ki, Gülen hareketinin bir suç örgütü olduğuna dair bir yargı kararı olsaydı, bir gün bile Zaman'da yazmayı sürdürmezdim. Aynı ölçüde muhakkak ki Gülen hareketi mensuplarının bir askeri darbe girişiminde şu veya bu ölçüde rol alabilecekleri aklımın ucundan geçseydi, asla Zaman gazetesinde yazmazdım. 15 Temmuz darbe girişimini lanetliyorum; bu nedenle Zaman'da yazdığım için de pişmanlık duyuyorum. Bu hareketin karanlık yüzünü göremediğim için fena hâlde yanıldım."

Hiç bir suçum yoktur. Bu dava sonunda beraat edeceğime dair en küçük bir kuşku da yok. Beraat kararını mahkemenizin vermesini diliyorum ve umuyorum.

Saygılarımla.